

[Bertel Dahlgaard.]

Eksempler paa, at Virksomheder, der i nogen Grad kan betegnes som Outsider-firmaer, har modtaget Eksportordrer, som har haft til Følge, at de derefter har tilbudt Fantasilønninger, der trak Arbejdskraften bort fra den normale og solide Produktion. Det maa efter min Mening sikres, at denne Eksportproduktion indgaar som et normalt Led i vort Erhvervsliv, saa at der ikke fremkaldes en Desorganisation inden for Produktionen. Jeg opfordrer Regeringen til at tage hele Spørgsmaalet om den ekstraordinære Eksports Indvirken paa det normale Erhvervsliv og paa vort indenlandske Prisleje op til den nøjeste Undersøgelse og Overvejelse, for den højtærede Regering maa vide, at en yderligere Forøgelse af Produktionsomkostningerne, hvad enten den sker ved Sortbørspriser paa Arbejdskraft eller paa Raastoffer og Materialer, ikke kan forenes med Opretholdelsen af det nuværende Prisniveau. I Stedet for Prisfald vil vi saa faa en Sprængning af vort Prisniveau indefra med en lignende Udvikling som efter forrige Verdenskrig. Vi maa aldrig glemme, at paa et eller andet Tidspunkt kommer Vareprisfaldet derudefra som en Tyv om Natten, og har vi da forinden jobbet vort Omkostningsniveau yderligere i Vejret, saa har vi Sammenbrudet. Det er Regeringens Ansvar, at der her ikke sker uoprettelig Skade.

Hvad angaar det offentliges Indgreb i Erhvervslivet, vil jeg gerne sige, at naar Regeringen nu forbereder sig paa en langvarig Restriktionspolitik, som den jo faktisk gør, bliver det af endnu større Vigtighed end før, hvorledes disse Restriktioner administreres. Jeg tror ikke, det kan blive ved at gaa, som det gaar; det hele er ved at køre fast. I Erhvervslivet føles det mere og mere, at Administrationen ikke længere mestrer Situationen, og jeg appellerer nu til den højtærede Handelsminister om at skære igennem alt det utaaelige Kineseri, som møder Erhvervenes Udøvere.

Jeg rejste i Vinter Spørgsmaalet om en Revision af selve Grundlaget for Valutatildelingerne og Varetildelingerne. Det Grundlag, hvorpaa disse Tildelinger finder Sted, er endnu i stort Omfang det samme som i 1930erne. Det vil sige, at Erhvervslivet stivner; alt gaar efter de gamle Baner, nye, friske Kræfter holdes ude, og vort Omkostningsniveau holdes kunstigt oppe.

Et andet Spørgsmaal er, om ikke Administrationen af visse Sider af Restriktionerne kunde udskilles og henlægges til Organer ude i Provinsen. Den overhaand-

tagende Centralisation af alt i København er utaaelig. Fra Jylland er Togene fulde af Mennesker, der skal ind i Varedirektoratet eller andetsteds for at tale deres Sag i relativt smaa, men for de paagældende selv vigtige Anliggender. Der maa kunne ske en Decentralisation paa adskillige Omraader. Jeg vilde ønske, vi havde en i administrativ Henseende stærk Handelsminister, der havde Mod til at sige til Befolkningen lige ud, hvor Restriktioner af Hensyn til Samfundets Vel endnu er nødvendige, men som samtidig havde Styrke til at forenkle og simplificere det administrative Apparat.

Jeg vil i øvrigt takke den højtærede Regering, fordi den i Trontalen endelig har lovet at efterkomme mit og mit Partis gamle Krav om en sagkyndig Overvejelse af Spørgsmaalet om en Rationalisering, Forenkling og Decentralisation af Statsadministrationen. Vi vil være yderst interesserede Medarbejdere i denne Sag, men jeg gør altsaa samtidig opmærksom paa, at der er Forhold i Kriseadministrationen, som ikke kan vente paa en saadan aarelang Udredning. Vi saa jo ogsaa, at den højtærede Finansminister i sidste Samling gennemførte en Decentralisation paa et isoleret Omraade, nemlig ved Gennemførelsen af Amtsskatteinspektørordningen.

Maa jeg i øvrigt i Forbindelse med Spørgsmaalet om Forenklingen af Administrationen rette det Spørgsmaal til den højtærede Statsminister, om han ikke mener, at Tiden nu er inde til, at Ministeriet for særlige Anliggender kan forsvinde. Dette Ministeriums Arbejde er jo nu i det væsentlige tilendebragt, og den Lovgivning, der her er gennemført, og som nu skal administreres, vil naturligt kunne administreres under Arbejds- og Socialministeriet. Jeg stiller altsaa dette gode Raad til Raadighed for den højtærede Statsminister — han kan ordne det hele med et Pennestrøg.

Jeg vender mig dernæst til de Lovgivningsreformer, der er bebudet i Trontalen. Det radikale Venstre noterer Regeringens Tilsagn om, at Forslag angaaende Jordudstyknung vil blive søgt gennemført i denne Samling. Jeg kan ogsaa sige, at Det radikale Venstre ikke kan tænke sig, at endnu en Rigsdagssamling skulde kunne gaa til Ende uden en Løsning af denne Sag, og vi ønsker ogsaa sagt, at det, man eventuelt skal kunne samle sig om, det kan ikke være en halv Løsning. Der maa nu skabes en Tilstand her i Landet, hvor der vises Vej til en jævnt glidende Strøm af Jord fra de største Brug til de mindre Brug. Det skal ikke komme som